

വഴിവരളിച്ചു

പ്രാർമ്മനയോടെ ഉറക്കവും ഉണ്ടാക്കുന്നതു

عَنْ حُدِيْفَةِ الْيَمَانِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ إِذَا أَخَذَ مَضْجِعَهُ مِنَ اللَّيلِ وَضَعَ يَدَهُ تَحْتَ خَدِهِ ثُمَّ يَقُولُ: اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ أَمُوتُ وَأَحِيَا وَإِذَا إِسْتَيقَظَ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَمَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

ഹൃദൈഹത്തുൽ യമാനിൽനിന്ന് നിവേദനം: നമ്പി(സ) രാത്രിയിൽ ഉറങ്ങാൻ കിടന്നാൽ കവിളിനു താഴെ കൈവെച്ചു പ്രാർമ്മിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു: ‘അല്ലാഹുവേ, നിന്റെ നാമത്തിൽ ഞാൻ മരിക്കുകയും ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.’ ഉണ്ണർന്നുണ്ടാക്കുവോൾ പറയും: ‘നമ്മു മരിപ്പുചെയ്തിനു ശേഷം ജനിപ്പിച്ച അല്ലാഹുവിനാൻ സർവസ്തുതിയും. നമ്മുടെ മടക്കം അവനിലേക്കു തന്നെ താണ്’ (ബുഖാരി)

“ഉറക്കം നിങ്ങൾക്ക് നാം വിശ്രമമാകാം. രാത്രിയെ വസ്ത്രമാകി. പകലിനെ ജീവിതമാർഗ്ഗമാകി” (ബുർആൻ 78:9-11).

ജീവിതമാണോ മരണമാണോ എന്ന് വേർത്തിരിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരവസ്ഥ യാണ് ഉറക്കം. ശാന്തിയുടെയും സമാധാനത്തിന്റെയും ഒരു ഇടവേളയാണത്. ജീവണം നിലനിൽപ്പിനും ദൈനന്ദിനരൂപത്തിനും ഒഴിച്ചുകൂടുതാതെനാണ് നിബിഡം സ്വഭാവം ഒരാരുമാണത്. ഉറക്കം ആരംഭിക്കുന്നതിലോ അവസാനിക്കുന്ന തിലോ മനുഷ്യരെ ഇംഗ്രിത്തിന് പകി ദിംബി. ഉറങ്ങുവോൾ എത്തോടെ സംഭവിക്കുമ്പോൾ മരണത്തിൽ നിന്നും മരണം എന്നും അനുഭവിക്കുന്നതാണ്. ഉറക്കം ആരംഭിക്കുന്നതിൽ മരണം വരെ സംഭവിക്കാം. അതിനാൽ ഉറങ്ങാൻ കിട്ടുന്നതിനു മുന്ന് അല്ലാഹുവിനു വിശ്രമം ആശിഷിച്ചിട്ടില്ല.

സ്തുതിക്കുകയും മരണത്തെ ഓർക്കുകയും പ്രാർമ്മിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് പറിപ്പിക്കുകയാണ് ഈ ഹദിസ്.

ഉറക്കം ഒരു പരിധിവരെയുള്ള മരണമാത്രം. അവയിൽ പുരത്തിയായാൽ ആത്മാവ് അതിൽനിന്നുണ്ടാകുകയില്ല. അവധിയായിട്ടില്ലെങ്കിൽ അതിനെ വിടുകയും അത് ഉണ്ണരുകയും ചെയ്യുന്നു. നിബിഡം അത്മാവിനെ മലക്കുകൾ ഏറ്റുടക്കുമെന്ന് ഫറീസുകളിൽ വനിട്ടുണ്ട്. ഉറക്കത്തെ താൽക്കാലിക മരണമായി ചിത്രീകരിക്കുന്ന വുർആൻ വചനങ്ങളും കാണാം (39:42).

കേൾക്കണ പാനീയങ്ങൾ പോലെ ഒഴിവാക്കാനാവാത്താണ് ഉറക്കം. ഉണ്ടാക്കിയിൽ ജീവിത പ്രശ്നങ്ങൾക്കായി വ്യയം ചെയ്ത അധ്യാനപരിശോധനങ്ങളിൽനിന്ന്

മനസ്സിനും ശരീരത്തിനും ആശാസവും ശാന്തിയും നൽകുന്നതിന് മനുഷ്യപ്രക്രിയയിൽത്തന്നെ അല്ലാഹു യുക്തിപൂർവ്വം നിക്ഷേപിച്ച ശൃംഖലാണ് നിബാവാസന. അധ്യാനത്തിനു ശേഷം ഉറങ്ങാൻ മനുഷ്യൻ നിർബന്ധിതനാകുന്നത് അതുകൊണ്ടാണ്.

ഉറക്കം അനാത്മീയ മാണസന് കരുതി ഉറക്കം വെടിഞ്ഞത് ആരാധനയാകാരം ആജുളിൽ താൽപര്യം കാണിച്ച ഒരു ഭായിരുന്നു ഇംബനു ഉമർ(റ). രാത്രി ഉറക്കമില്ലാതെ നമസ്കാരിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് ശിലം. ഇതറിഞ്ഞ പ്രവാചകൻ അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചുവരുത്തി. ‘താകൾ ഉറങ്ങാതെ നമസ്കരിക്കാനും കേൾക്കുന്നത് ശരിയാണോ?’—പ്രവാചകൻ ചോദിച്ചു. ‘അതെ?’—ഇംബനു ഉമർ(റ) പറിഞ്ഞു. [പ്രവാചകൻ ഉപദേശം ഇങ്ങനെയായിരുന്നു: ‘ഇംബനു ഉമർ, അത് വേണം. ഉറക്കമില്ലാതെ, ഉറങ്ങിയും എഴുന്നേറ്റുമാണ് നമസ്കാരിക്കുകയെന്നത്. കണ്ണിനോട് ചീല കടമകളുണ്ട്. അത് പാലിക്കണം’ (ബുഖാരി)].

മരണം ഒരു യാമാർമ്മമാണ്. അതെപ്പോഴും ഔർത്തിരിക്കേണ്ട കാര്യമാണ്. ഏത് പ്രഭാതമാണ് അവസാനത്തേൽ? ഏത് രാത്രിയാണ് ഒടുവിലത്തേൽ? ആർക്കും അറിയില്ല. ഉറക്കിലോ ഉണ്ണർച്ചയിലോ അത് സംബവിക്കാം. ഉറക്കത്തിൽ നിന്ന് ഉണ്ണർന്നില്ലെങ്കിലോ എന്നു കരുതി മുൻഗാമികൾ വസ്തിപ്പിച്ചത് പത്രം എഴുതി തലയണക്കടിയിൽ വെക്കാറുണ്ടെന്ന് ചർത്രം പറയുന്നു. [പ്രവാചകൻ പർപ്പിച്ച ഇരു പ്രാർമ്മന കിടക്കാൻ പോകുന്നതിന് മുമ്പും ഉറക്കം തത്തിൽനിന്ന് ഉണ്ണർന്ന ശേഷവും നമ്മുടെ നിരുദ്ധജീവിതത്തിൽ നാം ശീലമാക്കേണ്ടതാണ്. ■

കെ. അബ്ദുൽ ജബാർ